

„Страх од књиге“, Сузана Тамаро

Разговором се решавају проблеми

Читала сам ову књигу током зимског распуста. Свиђа ми се јер говори о решавању проблема, а то нам свима треба.

Главни лик је дечак Леополд који не воли да чита, а уствари не види добро. Родитељи су му рекли да мора да чита сваког дана и због тога је почео да има ноћне море. Није разумео зашто га родитељи терају да чита, кад они воли да трчи и побегао је од куће.

У парку је упознао старца који му је причао о својим авантурама кад је био млад и рекао да највише жали што није завршио читање књиге „Звездани путник“. Отишли су у књижару да нађу ту књигу и старац је схватио да је Леополд кратковид. Вратио га је кући, а родитељи су му купили наочаре са дебелим стаклима. После тога Леополд је прочитао много књига и добио патике за трчање.

Најбољи део књиге је био када је дечак схватио да само не види добро. Уместо што је побегао од куће, требало је да поприча са родитељима, сви знамо да је то најважније. Родитељи би га лепо саслушали и решили проблем, то ми је рекла и мама када смо причале о књизи.

Читање је важно зато што нам помаже да разумемо ствари, да упознамо друге народе и културе и да учимо више. Разговором се решавају проблеми, а некада добар савет може да дође и од некога ко нас не познаје ако је добронамеран.